

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Svk/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200365
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Fečík
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4019200365.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): F. Y., nar. X.X.XXXX., S. H. XX, D., zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Gráčíkom, Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., Vysoká 2/B, Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou CMS CAMERON McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., Na Poříčí 1079/3a, Praha 1, IČO: 256 02 381, za ktorú koná CMS CAMERON McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, Staromestská 3, Bratislava, IČO: 31 820 174, 2/ Združenie domových samospráv, o.z., Rovniankova 14, Bratislava, korešpondenčná adresa: P.O.BOX 218, Bratislava, IČO: 31 820 174, 3/ Nitra Invest, s.r.o. Mostná 29, Nitra, IČO: 36 561 690, 4/ DESIGN ENGINEERING, a.s., Palisády 33, Bratislava, IČO: 36 609 633, 5/ F. V. R., nar. XX.X.XXXX, G. XX, N., 6/ L. M. O., nar. XX.X.XXXX, A. W. X, D., 7/ A. S., nar. XX.X.XXXX, M. X, D., 8/ A. Y., nar. XX.X.XXXX, A. W. XX, D., v konaní o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OOP6-2018/033374-2 z 5.9.2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/62/2019-287 z 6.10.2021 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/62/2019-427 z 5.4.2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

- I.
Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 17.10.2018 bola na Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „stavebný úrad“) doručená žiadosť o vydanie kolaudačného rozhodnutia navrhovateľa spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., na stavbu označenú ako „Automotive Nitra Project“, v rozsahu stavebných objektov: SO 741.1 Vodovodný rozvod- 4. časť kolaudácie, SO 742 Rozvod požiarnej vody - 4. časť kolaudácie, SO 752 Dažďová kanalizácia- 3. časť kolaudácie, SO 752.1 Dažďová kanalizácia - 4. časť kolaudácie, SO 753 Dažďová zaolejovaná kanalizácie - 2. časť kolaudácie, SO 753.1 Dažďová zaolejovaná kanalizácie - 2. časť kolaudácie, SO 751 ORL - v rozsahu ORL 2, ORL 3, ORL 4 + technologické vybavenie - 2- časť kolaudácie, SO 754.12ORL 12, SO 754.13 ORL 13, SO 754.14 ORL 14, SO 754.15 ORL 15, SO 754.16 ORL 16, SO 754.18 - ORL 18, SO 760 Splašková kanalizácia - 3. časť kolaudácie, SO 760.1 Splašková kanalizácie - 3. časť kolaudácie, SO 763 Čerpacia stanica splaškovej kanalizácie 3- 3. časť kolaudácie a SO 764 Čerpacia stanice splaškovej kanalizácie - 4. miesto - areál

závodu Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. Nitra, katastrálne územie U. a W. (ďalej len „príslušné vodné stavby“).

2. Stavebný úrad na podklade § 5 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ako príslušný orgán štátnej vodnej správy podľa § 61 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) rozhodnutím č. OU-NR-OSZP3-2019/011521-05/F47 z 14.1.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vydal na príslušné vodné stavby povolenie ich trvalého užívania pre zrealizovanú investíciu „Automotive Nitra Project“ s tým, že v rozhodnutí uviedol podmienky povolenia a rozhodol o námietkach žalobcu tak, že ich považoval za nedôvodné, neopodstatnené, resp. bezpredmetné. K námietke, že v tomto konaní nie je zmienený celý stavebný objekt SO 753.1 Dažďová zaolejovaná kanalizácia, ktorá prechádza pozemkom parc.č. XXXX v katastrálnom území U. patriacom žalobcovi uviedol, že stavby sú postavené na základe rozhodnutí vydaných Okresným úradom Nitra, odborom starostlivosti o životné prostredie, štátna vodná správa, a to z 20.5.2016 a z 3.8.2016, ktoré nadobudli právoplatnosť. V rámci kolaudačného konania rieši stavebný úrad stavby, ktoré sú uvedené v žiadosti stavebníka, a nie je jeho povinnosťou skúmať, prečo stavebník nepodal žiadosť o kolaudáciu aj iných stavieb. Predmetom kolaudačného konania nie sú stavby, ktoré by sa nachádzali na pozemku vo vlastníctve žalobcu, t. j. na parc.č. XXXX v katastrálnom území U..

3. Proti prvostupňovému (kolaudačnému) rozhodnutiu podal žalobca 25.2.2019 odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OOP6-2019/020813-2 z 23.4.2019 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II.

Konanie pred krajským súdom

4. Všeobecnou správnou žalobou z 24.7.2019, doručenou Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) dňa 25.7.2019, sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného ako i prvostupňového rozhodnutia z dôvodu ukrátenia na svojich zákonných právach a súčasne porušenia viacerých relevantných ustanovení zákonov, ako aj zásahu do práva na ochranu životného prostredia.

5. Krajský súd rozsudkom č.k. 11S/62/2019-287 z 6.10.2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 11S/62/2019-427 z 5.4.2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) žalobu zamietol a súčasne žalovanému a ďalším účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

6. Krajský súd napadnutý rozsudok odôvodnil predovšetkým tým, že:

- vo veci rozhodovali vecne príslušné orgány verejnej správy,
- pri kolaudačnom rozhodovaní neboli orgány verejnej správy oprávnené preskúmať otázku, že nedošlo k posudzovaniu stavby z hľadiska vplyvov na životné prostredie, resp. že nebolo doručené dopravné napojenie, resp. vyústenie dopravy,
- projektová dokumentácia príslušných vodných stavieb, ktoré boli predmetom kolaudácie, nemusela obsahovať celkovú situáciu celého súboru stavieb,
- nezákonnosť procesu vydávania stavebného povolenia pre nenaplnenie podmienok podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona nebolo možné preskúmať v konaní o správnej žalobe proti kolaudačnému rozhodnutiu,
- žiadna z príslušných vodných stavieb nebola postavená na pozemku parc.č. XXXX v k.ú. U. patriacom žalobcovi,
- nedodržanie lehoty podľa § 80 ods. 1 stavebného zákona bolo sanované tým, že žalobca podal námietky, ktorými sa stavebný úrad riadne zaoberal,
- nedošlo k porušeniu Aarhuského dohovoru, pretože z jeho znenia nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené,
- na námietky žalobcu vznesené po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby neprihliadal.

III.

Konanie na kasačnom súde

7. Proti rozsudku krajského soudu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), pretože krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Sťažovateľ kasačnému súdu navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

8. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ predovšetkým namietal, že:

- celý proces vydávania stavebného povolenia je nezákonný z dôvodu nenaplnenia podmienok § 32 ods. 2 stavebného zákona. Aplikácia § 32 ods. 2 stavebného zákona je možná len v prípade povoľovania stavieb tvoriacich významnú investíciu v podobe výstavby strategického parku podľa § 1 ods. 3 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z. z.“), ale nie v prípade povoľovania stavieb tvoriacich jednotlivé ďalšie významné investície v strategickom parku na základe osobitných osvedčení. Osvedčenie na vybudovanie významnej investície pre Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o. bolo vydané podľa § 1 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z. ako osvedčenie pre významnú investíciu realizovanú v rámci strategického parku, zatiaľ čo spoločnosti MH Invest, s.r.o. bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v podobe vybudovania strategického parku a prípravy územia podľa § 1 ods. 3 písm. b) zákona č. 175/1999 Z. z.,
- strategický park v Nitre definovaný osvedčením vydaným pre MH Invest, s.r.o., nie je obsiahnutý v územnom pláne mesta Nitry, čím nie je naplnená hypotéza právnej normy § 32 ods. 2 stavebného zákona,
- k stavbe, ktorá sa realizuje v rámci strategického parku, v ktorom sa nachádza investícia „Automotive Nitra Project“, neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon EIA“), a preto je celý proces vydávania stavebných povolení nezákonný. Sťažovateľ poukázal, že obdobný strategický park na Slovensku - Strategický park Haniska sa bude posudzovať (povinné hodnotenie) v zmysle zákona EIA,
- došlo k porušeniu § 140c ods. 6 stavebného zákona, a to postupom stavebného úradu, ktorý v prípade ak sťažovateľ namietal, že strategický park nebol a mal byť posudzovaný podľa zákona EIA, nepostupoval v zmysle citovanej právnej úpravy. Poukázal aj na nerešpektovanie § 9 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Tvrdil, že ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu celého súboru stavieb, vrátane zariadenia staveniska. Takýto dokument však predložený nebol. Táto skutočnosť teda sama o sebe činí aj napadnuté rozhodnutie v kolaudačnom konaní vadným a nezákonným,
- absentoval právny titul stavebníka k pozemku parc.č. XXXX v k.ú. U. v zmysle § 58 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 1 stavebného zákona, ktorej je sťažovateľ výlučným vlastníkom a poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžp/6/2011 z 19.1.2022, ktorý sa zaoberal obdobným problémom,
- prednosta Okresného úradu Nitra bol zaujatý a na vyhotovení prvostupňového rozhodnutia participovali nepríslušní pracovníci.

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že postup krajského súdu bol pri vydávaní napadnutého rozsudku zákonný a vecne správny.

10. Z ďalších účastníkov konania sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril iba ďalší účastník konania 1/rade a to písomným podaním zo dňa 16.2.2022. Uviedol, že rozhodnutia orgánov verejnej správy ako i krajského súdu považuje za správne a zákonné, vydané v súlade so všeobecne záväznými predpismi, a teda pri ich vydávaní nedošlo k pochybeniam, ktoré by zakladali dôvody na ich zmenu alebo zrušenie. Mal za to, že žalobca iba duplikuje argumenty, ktoré už odzneli v konaní pred krajským súdom, ktorý sa dôvodmi už dôsledne zaoberal. Odmietol tvrdenie sťažovateľa o potrebe vypracovania územného plánu zóny a hypotézu § 32 ods. 2 stavebného zákona považoval za naplnenú. Z územného plánu obce Lužianky ako i mesta Nitra vyplýva funkčné usporiadanie, a to zastavovacieho plánu predloženého v konaní o vydanie stavebného povolenia a na prvý stavebný objekt areálu vyplýva priestorové usporiadanie strategického parku. V predmetnej veci nenastal prípad, kedy sa v zmysle § 12 ods. 1 stavebného zákona spracúva územný plán zóny pre časť obce. V súvislosti s namietanou absenciou konania o posudzovaní vplyvov podľa zákona EIA poukázal na rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie zo zisťovacieho konania č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-

F36 z 8.10.2015, ktorým bol žalovaný viazaný. Vo vzťahu k namietanému nerešpektovaniu § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z. uviedol, že priestorové usporiadanie strategického parku vyplýva zo zastavovacieho plánu, ktorý už bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu (vydané pod č. OU-NR-OVBP2-2015/041342-026 zo dňa 16.12.2015) a vydaním takéhoto stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzný pre priestorové usporiadanie daného územia. Záverom poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky.

IV.

Právny názor kasačného súdu

11. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas [§ 443 ods. 2 písm. a) SSP v znení účinnom do 30.6.2023], preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu.

12. V rozhodovanej veci je predmetom správneho súdneho prieskumu zákonnosť odvolacieho rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté odvolanie sťažovateľa a potvrdené prvostupňové rozhodnutie o povolení trvalého užívania príslušných vodných stavieb. V zmysle § 26 ods. 4 vodného zákona povolenie orgánu štátnej vodnej správy na uvedenie vodnej stavby do prevádzky je súčasne kolaudačným rozhodnutím podľa § 76 stavebného zákona.

13. V zmysle § 73 ods. 1 vodného zákona sa na vydávanie kolaudačných rozhodnutí na vodné stavby subsidiárne vzťahuje jednak správny poriadok ako aj stavebný zákon. Keďže stavebný úrad ako aj žalovaný vo veci konali a rozhodovali ako orgány štátnej vodnej správy, konali v tzv. vodoprávnom konaní. Podľa tretej vety § 73 ods. 3 vodného zákona účastníkom vodoprávneho konania je aj fyzická osoba, občianska iniciatíva alebo právnická osoba, ktorej toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu, ktorým sa rozumie zákon EIA.

14. Z napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva, že stavebný úrad a aj žalovaný konali so sťažovateľom ako so zainteresovanou verejnosťou a aj krajský súd vyhodnotil správnu žalobu sťažovateľa ako správnu žalobu zainteresovanej verejnosti.

15. V tejto súvislosti preto musí kasačný súd poukázať na to, že z ustálenej judikatúry založenej na rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/21/2021 z 30.11.2022 (aktuálne schváleného aj na publikovanie v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. 1/2024) vyplýva, že „Účasť verejnosti na rozhodovaní v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je potrebné spájať len s tými povoľovacími konaniami, ktorých výsledkom je povolenie na realizáciu prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny / navrhovaná činnosť). Kolaudačné povolenie, ktorým sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, bez ďalšieho nie je povolením, ktorým sa povoľuje realizácia prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny.“ Uvedené znamená, že zainteresovanej verejnosti nevzniká na podklade § 24 ods. 2 zákona EIA, resp. iných právnych predpisov (napr. Aarhuského dohovoru, Smernice č. 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie) účastníctvo v kolaudačnom konaní a to ani vtedy, ak zainteresovaná verejnosť bola účastníkom predchádzajúceho stavebného konania.

16. Vzhľadom na to, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané 5.9.2018 a napadnutý rozsudok 6.10.2021, je zrejmé, že sa do ich obsahu nemohla premietnuť judikatúra kasačného súdu založená na predmetnom rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/21/2021 z 30.11.2022. To znamená, že jednak orgány verejnej správy ako i krajský súd tým, že priznali alebo akceptovali u sťažovateľa postavenie účastníka kolaudačného konania, tomuto priznali viac práv, než mu malo náležať.

17. Na podklade uvedeného kasačný súd aplikujúc závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/21/2021 z 30.11.2022 konštatuje, že aj keby krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, nemohol by byť sťažovateľ

ako zainteresovaná verejnosť týmto rozhodnutím negatívne dotknutý na práve na ochranu životného prostredia, pretože mu v kolaudačnom konaní nemalo byť priznané postavenie jeho účastníka. To znamená, že ani rozhodnutím žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím rovnako nemohol byť sťažovateľ dotknutý na práve na ochranu životného prostredia. Podľa názoru kasaného súdu by pritom už tento záver sám o sebe mal postačovať na zamietnutie kasačnej sťažnosti sťažovateľa.

18. Napriek uvedenému kasačný súd ani po vecnom preskúmaní napadnutého rozsudku nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti sťažovateľa.

19. Kasačný súd uvádza, že predmetom kasačného konania je skutkový a právny stav týkajúci sa kolaudácie vodných stavieb totožného sťažovateľa, žalovaného a aj ďalších účastníkov konania, aký bol predmetom konania a rozhodovania kasačného súdu aj vo veci vedenej pod sp. zn. 10Sžk/20/2021, v ktorom kasačný súd rozsudkom z 17.2.2023 kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol. Kasačný súd sa stotožňuje s právnym posúdením danej veci v uvedenom rozhodnutí a nemá dôvod odchyliť sa od tohto právneho posúdenia. Na základe vyššie uvedeného v súlade s § 464 ods. 1 SSP kasačný súd odkazuje na rozsudok 10Sžk/20/2021 z 17.2.2023 a v príslušnom rozsahu ho uvádza:

„32. Podľa § 81 ods. 1 stavebného zákona platného v rozhodnom čase v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

33. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

34. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol správnu žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu, ktorým prvostupňový orgán povolil stavebníkovi spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. uvedenie vodných stavieb do trvalého užívania, a potvrdil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu.

35. Kasačný súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím pri aplikácii zákonnej úpravy uvedených právnych predpisov postupom podľa Správneho súdneho poriadku dospel k zhodnému záveru ako krajský súd. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, ktoré spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku krajského súdu, vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku.

36. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia krajského súdu dáva kasačný súd žalobcovi do pozornosti, že predmetom kolaudačného konania je skúmanie zo strany príslušného stavebného úradu najmä toho, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

37. Pre kolaudačné konanie je typická koncentračná zásada vyjadrená v § 80 ods. 1 a 2 stavebného zákona, pričom špecifikom tejto zásady je to, že účastníci konania môžu uplatniť námietky a stanoviská najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne.

38. Zo skutkových okolností bolo zrejmé, že kolaudované stavby riešia zásobovanie objektov stavby „Automotive Nitra Project“ pitnou a požiarou vodou, odvod dažďových vôd z jednotlivých objektov do retenčných nádrží so zaústením do verejnej kanalizačnej siete a odvod splaškových a odpadových vôd so zaústením do verejnej siete splaškovej tlakovej kanalizácie. Prvostupňový správny orgán v konaní nezistil rozpor s platnými stavebnými (vodoprávnymi) povoleniami vydanými príslušným úradom. Stavbu posúdil ako vyhovujúcu technickým požiadavkám na výstavbu, pričom skutočným prevedením stavby a jej užívaním nevzhladol ohrozenie života a zdravia osôb a ani životného prostredia, ani ohrozenie

záujmov spoločnosti. Na základe vykonaných skúšok a predložených dokladov založených v spisovom materiáli pod č. OU-NR-OSZP3-2018/026032/F47, a preukázateľného splnenia podmienok určených v stavebnom (vodoprávnom) konaní pre predmetnú vodnú stavbu bolo podľa § 26 vodného zákona v súčinnosti s § 82 stavebného zákona vydané povolenie na uvedenie vodných stavieb do trvalého užívania.

39. Námietka sťažovateľa, týkajúca sa porušenia § 32 ods. 2 stavebného zákona v dôsledku absencie územného rozhodnutia, bola zo strany kasačného súdu vyhodnotená ako nedôvodná z dôvodu, že táto otázka už bola riešená v konaní o vydaní stavebného povolenia. Kasačný súd navyše uvádza, že právny názor sťažovateľa v danom prípade nemá oporu v zákonom texte. V zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona sa územné rozhodnutie nevyžaduje nielen na umiestnenie strategického parku, ale ani na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii (podľa § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona č. 175/1999 Z. z.), ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Prípravou územia sú podľa § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. činnosti nevyhnutné na zabezpečenie realizácie strategického parku, vrátane výstavby alebo pokračovania výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení a iných obdobných prípravných činností.

40. V danom prípade osvedčenie o významnej investícii na umiestnenie strategického parku vyplývalo z osvedčení Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 20801/2015-1000-33509 z 13.7.2015 a č. 20801/2015-1000-35613 z 22.7.2015 vydaných pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ pre spoločnosť MH Invest s.r.o. (navyše bolo vydané aj osvedčenie č. 13489/2016-1000-02437 zo dňa 14.01.2016 pre spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. pre vybudovanie stavby automobilového projektu v rámci strategického parku). Tieto považuje kasačný súd na účely splnenia prvej podmienky § 32 ods. 2 stavebného zákona za dostatočné, pretože v prejednávanej veci kolaudované stavby sa takisto nachádzajú na území strategického parku, a sú súčasťou prípravy objektov v rámci územia strategického parku, hoci ich aj realizuje ako stavebník spoločnosť Jaguar Land Rover s.r.o. avšak opäť len v rámci územia strategického parku. Kasačný súd je teda v zhode s názorom žalovaného i krajského súdu v tom, že umiestnenie kolaudovaných stavieb spadalo pod rozsah ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože sa priestorovo i z hľadiska účelu ich umiestnenia na ne dopadá výnimka z potreby územného rozhodnutia vyplývajúca z citovaných osvedčení o významnej investícii.

41. Splnená pritom bola aj ďalšia zákonná podmienka § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože umiestnenie výstavby strategického parku nebolo v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra, keďže vyplývalo z územného plánu mesta (bez potreby vypracovania územného plánu zóny pre priestorovo funkčný celok Dražovce), ktorý bol schválený Všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1 až 5. Samotná skutočnosť, že v územnom pláne sú príslušné lokality označené s funkčným využitím „priemyselný park sever“ a nie „strategický park“ je bez právneho významu, keďže územný plán bol v danom rozsahu prijatý skôr, než bol termín „strategický park“ normatívne zavedený (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžk/19/2021 z 29.9.2022).

42. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na rovnaké právne posúdenie predmetnej otázky aj v iných svojich rozhodnutiach vrátane rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 z 16.2.2022 (bod 50 odôvodnenia), ktorý prešiel aj testom ústavnosti v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 416/2022-21 z 17.8.2022. Totožný právny záver kasačného súdu i keď k iným stavbám je ďalej obsiahnutý aj v rozsudku sp. zn. 10Sžk/40/2020 z 23.2.2022 (bod 49 odôvodnenia) a rozsudku sp. zn. 8Sžk/42/2020 z 24.11.2021 (bod 34 odôvodnenia).

43. Najvyšší správny súd sa tiež zaoberal kasačnou námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona EIA. Túto však nemohol pokladať za dôvodnú. Kasačnému súdu sú z vlastnej činnosti známe viaceré jeho rozhodnutia vydané v obdobných veciach, v ktorých sťažovateľ uplatňoval totožný sťažnostný bod, pričom zo strany kasačného súdu bol konštatovaný rovnaký právny záver. Napr. v rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 z 16.2.2022 podľa ktorého „46. K námietke sťažovateľa, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., najvyšší správny súd dodáva, že námietky sťažovateľa nesmerovali priamo proti rozhodnutiu žalovaného o stavebnom povolení, ale sa týkali iných rozhodnutí orgánov verejnej správy. 47. Ohľadom uvedeného dáva kasačný súd do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom konštatuje, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom

konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov predmetného strategického parku na životné prostredie.“

44. Aj v rozsudku sp. zn. 10Sžk/40/2020 z 23.2.2022 týkajúcom sa tiež vodných stavieb kasačný súd uviedol, že „50. Najvyšší správny súd sa tiež zaoberal kasačnou námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. Túto však nemohol pokladať za dôvodnú. Ohľadom uvedeného dáva do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku Nitra na životné prostredie, ale vychádzajúc zo zásady podľa § 54 stavebného zákona, teda že každá stavba pred začatím jej realizácie musí byť predmetom posúdenia orgánom štátnej správy, či žiadateľ (stavebník) a predložená dokumentácia spĺňajú podmienky ustanovené právom na vydanie stavebného povolenia, je predmetom konania v prejednávanej veci preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení na výstavbu a realizáciu preložiek verejných vodovodov a verejných kanalizácií, a to v rozsahu vodných stavieb špecifikovaných v rozhodnutí.“ Obdobný záver kasačného súdu vyplýva aj z jeho rozsudku sp. zn. 1Sžk/38/2020 z 24.9.2021 (bod 53 odôvodnenia).

45. Kasačný súd uvádza, že vyššie uvedené závery sa vzťahujú aj na prejednanú vec, kedy sa námietky sťažovateľa rovnako netýkali zákonnosti rozhodnutia žalovaného a ani prvostupňového rozhodnutia, ktorými sa predmetné vodné stavby povolili do trvalého užívania, a preto jeho námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Námietky, ktoré sa týkajú územného konania, stavebného konania či konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nemajú v kolaudačnom konaní, s prihliadnutím na predmet kolaudačného konania, právnu relevanciu. Jedná sa o samostatné druhy konaní, ukončené vydaním administratívneho rozhodnutia, ktoré je spôsobilé samostatného súdneho prieskumu, a preto je prieskum skôr vydaných rozhodnutí, ktoré sú pre správny orgán záväzné, vylúčený s poukazom na § 27 SSP.

46. K bodu kasačnej sťažnosti, v ktorom sťažovateľ namieta rozpor v otázke vlastníckeho práva z dôvodu existencie jeho vlastníckeho práva k parcele č. XXXX v k. ú. obce U. a neexistenciou právneho titulu stavebníka k pozemku, kasačný súd iba poukazuje na záver krajského súdu ako aj žalovaného, a to, že stavebný objekt SO 753.1 - dažďová zaolejovaná kanalizácia na parcele č. XXXX neboli predmetom kolaudačného konania týchto vodných stavieb.

47. K namietanému porušeniu § 33 ods. 2 Správneho poriadku, s ktorým sa krajský súd nevysporiadal, kasačný súd uvádza, že túto námietku považuje za neopodstatnenú. Z administratívneho spisu má kasačný súd za preukázané, že prvostupňový správny orgán oznámil začatie kolaudačného konania listom č. OU-NR-OSZP3-2018/026032-02/F47 zo dňa 05.06.2018 spolu s miestnym zisťovaním, ktoré sa uskutočnilo dňa 12.07.2018, pričom z obsahu tohto oznámenia bolo zrejmé, že účastníci boli o povinnosti predkladať námietky a pripomienky najneskôr na tomto pojednávaní poučení s tým, že do podkladov rozhodnutia bolo možné nahliadať pred uskutočnením ústneho konania. Sťažovateľovi bolo toto oznámenie preukázateľne doručené dňa 26.06.2018. Sťažovateľ sa ústneho pojednania spojeného s miestnym zisťovaním zúčastnil, z protokolu č. 2018/026032 o ústnom konaní spojenom s miestnym zisťovaním o kolaudácii stavby vyplýva, že sťažovateľ bol prítomný na ústnom konaní, z ktorého odišiel o 10:20 hod a ohliadky sa už nezúčastnil. Sťažovateľ tiež v stanovenej lehote predložil písomné pripomienky s ktorými sa prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí v časti Rozhodnutie o námietkach účastníkov konania vysporiadal. Na základe uvedeného kasačný súd vyhodnotil aj túto námietku sťažovateľa o porušení ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku zo strany správneho orgánu ako neopodstatnenú.

20. K vyššie citovaným dôvodom zároveň kasačný súd zhodne s krajským súdom dodáva, že na žalobné body uplatnené sťažovateľom po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby (na pojednávaní dňa 6.10.2021) nebolo možné s odkazom na § 62 ods. 1 a § 183 SSP prihladať.

V.

Záver

21. Na základe vyššie uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že nebol naplnený sťažnostný dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

22. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd sťažovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému, ktorý bol v konaní síce úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhladol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 SSP priznané. Ďalším účastníkom konania kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, preto im rovnako náhradu trov konania nepriznal.

23. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.